

Klosters, 30 juni
2005

Lieve Kootje,

Dit is een „welkom
thuis“ brief!

Wat betekende toch de mysterieuze
glimlach van de Mona Lisa? Het
raadsel is door Paris Match onthuld.

Als ze niet poseerde voor Leonardo da Vinci
had Mona Lisa haar „Jaspestje“ op
schoot. Ik beeld me nu ook in dat

je deze brief nu leest met jouw
Jaspestje op schoot. In ieder geval
we zijn gelukkig met de wetenschap
dat je ontslagen bent uit het Ospedale
in Gravedona, alhoewel het dagelijks
leven met een gezwachteld been nog
wel veel praktische bezwaren zal
op leveren.

Vera en ik hebben je gemist in Pianello.
En we hadden met elkaar afgesproken
om je een avond mee uit eten te nemen
in het gezelschap van Dorrie en Chris.
De invitatie blijft gestand tot de volgende
keer dat we weer in Pianello zijn.

Edmundo Ross, de bekende bandleader
v.d. Zuid-Amerikaans orkest in de
vijftiger jaren, zong: London is the place
for me. Voor ons is: Pianello is the
place for us. Wat een heerlijk oord.
Lieve Kootje, we denken veel aan je en
wensen dat je weer gauw als een
kivi (een kleine vogel) rondloopt.

Veel liefs Vera & Gadi

P.S. Ik stuur je foto's van onze strandwandeling
met Camilla, Fleur & Zita via internet.

Ik hoop maar dat de fysio-therapeut je
vele goede adviezen heeft gegeven - en ik heb
vrees ik dat een dutje rommendan ook
wel erg prettig is. Het is heel wat om je leven
rommendan in handen van anderen te geven.
Waar gelukkig van alles komt een eind!
De Italiaanse man (en je ergo. knis) zullen veel
vergoeden. Wij maken nog wat wandelingen
en hopen naar Wilhelmina. Gij vast ook.
Lieve Kootje - veel knuiste en liefs - we beten nog veel